СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ДНЕВНИК — UKRAINIAN DAILY

УРЯДОВИЙ ОРГАН ЗАПОМОГОВОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ АМЕРИКИ.

OFFICIAL ORGAN OF THE UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc.

ТРИ ЦЕНТИ. РІК XLI. Ч. 129. Джерзи Сіти, Н. Дж., вівторок, 6 червня 1933. — VOL. XLI. No. 129. Jersey City, N. J., Tuesday, June 6, 1933. THREE CENTS.

НОВИЙ ПЕРЕЛЕТ ОКЕАНУ СКІНЧИВСЯ МАБУТЬ ТРАГІЧНО

НЮ ЙОРК. — Від суботи до понеділка не було ніякої вісти про Джеймса Матерна, летуна, котрий пустився перелетіти Атлянтійський океан. Він мав зі собою газоліни на 30 годин лету. Той час уже давно перейшов. Значиться, що Матерн затонув на морі, або десь злетів на землю в якійсь відлюдній частині Ірляндії, а може навіть десь у Франції. У такім випадку треба числити хіба на те, що змучений летун положився в першу чергу спати, а щойно потім дасть про себе знати.

Літак Матерна бачили в перелеті через Нотр Дам Бей в Нюфондленд. Дорогу з Ню Йорку до Нотр Дам Бей відбув він на протязі 7 годин і 10 мінут. Це є знаменитий рекорд. На океані були бурі й там скорість лету змаліла.

Є відомости, що бачили над берегом Ірляндії літак, який подобав на літак Матерна. Такесаме доносять про літак, який летів через Англійський Канал.

ВИСТАВОВА КОРПОРАЦІЯ ПОТРЕБУЄ ДАЛІ ГРОШЕЙ.

ШІКАГО. — Українська Виставова Корпорація в Шікаго звертається до Виставових Комітетів по місцях з просьбою негайно надіслати зібрані на Виставу жертви. Корпорація подає, що Український Павільон готовий, але не готове ще його випосаження. А не готове тому, що нема грошей на оплату коштів висилки експонатів. Треба теж грошей на підготовку Українського Дня.

РУЗВЕЛТ ОБСТОЮЄ ЗМЕНШУВАННЯ ВЕТЕРАНСЬКИХ ДОПОМОГ.

ВАШИНҐТОН. — Президент Рузвелт відбув з конгресовими лідерами нараду, на якій заявився проти того, щоб обмежувати зменшення ветеранських допомог до 25%, як це плянується у сенаті. Таке обмеження збільшило би дефіцит на яких $150,000,000 і треба би було накладати нові податки.

НАДІЮТЬСЯ ДІСТАТИ РОБОТИ ДЛЯ 3,000,000 БЕЗРОБІТНИХ.

ВАШИНҐТОН. — Яких 130 торговельних і промислових спілок погодилися скоротити дні праці й піднести платні, якщо тільки бизнес устійниться. Вони певні, що прийде до такого устійнення, а зачнеться воно з хвилею, коли президент підпише „Індостріел Ріковері Ект". Тоді можна надіятися, що десь так коло 1 жовтня знайдуть працю яких три мільони безробітних.

ПОЗИЧАЮТЬ НА ЗАКУПНО В АМЕРИЦІ.

ВАШИНҐТОН.— „Ріконстрокшен Файненс Корпорейшен" позичила китайській републиці $50,000,000, які мають бути сплачені на протязі трох років, а за які Китай, має закупити в Америці 1,000,000 звоїв бавовни і 10,000,000 бушлів пшениці.

РОЗВЯЗУЮТЬ КОМІТЕТ ДОПОМОГИ БЕЗРОБІТНИМ.

НЮ ЙОРК. — З днем 1 жовтня буде розвязаний „Ди Емердженсі Онемплоймент Комітї", на якого чолі стоїть Гарві Ґібсон. Комітет цей зібрав на протязі трох років на допомогу безробітним $42,000,000. Усю ту суму зужито на допомогу потерпівшим від безробіття. З цеї допомоги користали місячно приблизно 15,700 родин. По розвязанню комітету займатимуться тою акцією далі приватні установи, місто й стейт.

ВИМОГИ ЛЮТЕРАНІВ ДО КАПІТАЛУ.

БОФАЛО. — „Юнайтед Лютерен Сінод оф Ню Йорк", який радитиме 12 червня, ухвалить резолюцію, яка буде вислана до уряду у Вашингтоні, а в якій лютеранська церква буде вимагати від тих, що нагромаджують капітали, щоби зужили ті капітали на продуктивні підприємства і давали тим робом працю безробітним і можність до життя.

МИНУТЬ СТОЛІТТЯ, ЗАКИ НАРОДИ ЗБЛИЖАТЬСЯ.

НЮ ЙОРК.—Д-р Елсворт, уступаючий канцлер Нюйорського університету, каже, що годі тепер думати про світовий мир і розоброєння, коли між народами панує ненависть і захланність. У ріжних частинах світа є повно місць, де може вибухнути війна кождої хвилі.

Ненависть між народами є давня і треба довгого часу, довгих століть, заки ці відносини змінятся.

ДОБРЕ СОБІ ПЛАТИЛИ.

ВАШИНҐТОН. — З доходжень, які ведуть проти банкового підприємства Морґана, виходить, що в Морґана побирали молодші урядовці по $100,000 річної платні. Річ ясна, що до цього не втягнено зисків, які припадали на тих урядовців як учасників у підприємстві.

ХОЧУТЬ ПОСЕЛИТИ ЖИДІВ НА ФАРМАХ.

НЮ ЙОРК. — Яких 400 жидівських організацій, зібраних на нарадах, скликаних заходами „Сентрел Комішен фор Джуіш Колонізейшен", рішили, що треба повести сильну агітацію за те, щоб американські Жиди осідали на фармах. Хочуть також творити жидівські фармерські кольонії.

ЯК КІНЧИТЬСЯ „ПОЛІТИЧНИЙ" ПРОЦЕС.

Перед судом присяглих у Стрию відбулася в днях 26. до 29. квітня розправа проти 6 учнів місцевої української гімназії та 5 робітників з Корчина й околиці, обвинувачених у належанні до УОН, поширюванні протидержавних друків і грабунок. Розправа виказала, що грабункові напади виконали робітники С. Яценко, М. Стасів і М. Бобер на кількох жидівських купцях біля Корчина для власної користи, а не від якоїсь української організації. Учні української гімназії не мали з ними нічого спільного. Процес скінчився засудженням за злочин грабунку М. Стасіва на 5 років, М. Корчинського на 4, С. Яценка на 3 і М. Бобера на 2 роки тяжкої вязниці. Гімназийних учнів В. Кунду, І. Вітрука та М. Паливоду засуджено за переховування протидержавних друків кожного на 8 місяців вязниці з завішенням кари на 5 років. Учня М. Сявалку і робітників Безушка та А. Гаєвського, обвинувачених у підпалі в Крушельниці, увільнено.

БАНДИТИЗМ ПО СЕЛАХ.

На дім о. Погорецького, гр.-кат. пароха в Білині, пов. Самбір, напали вночі два бандити і пробували грабити. Однак збудженний о. Погорецький дав кілька револьверових стрілів і сполошив напасників. Тоді вони вломилися до місцевої кооперативи, звідки забрали ріжні товари. Навантаживши їх на віз, запряжений в пару вкрадених коней, відїхали. Поліція арештувала їх у Мединичах, пов. Дрогобич. Є це Василь Чачок і Петро Гарасим, у яких знайдено пальну зброю та часть товарів.

ЩЯНКАЛІ В ПОЛІТИЧНІЙ БОРОТЬБІ.

В Дебель біля Ляйпціґу поліція викрила комуністичний гурток, котрий при помочі ціянкалі плянував комуністичні замахи на визначних людей. Один з комуністів перебрався за молочаря і хотів занести місцевому бурмістрови затроєне молоко. Підступ не вдався. У звязку з тим арештовано в місті та околиці кільканацять комуністів, у яких знайдено більшу скількість ціянкалі.

ПРОЖИВ 256 РОКІВ.

В Китаю помер недавно хлібороб Лі-Чун-Юн, найстарший мабуть чоловік на цілому світі, що прожив 256 років. Уродився в 1677 р., мав багато жінок і полишив 70 внуків та правнуків, з яких наймолодший має 70 років. Лі-Чун-Юн зберіг до останньої хвилини живий ум і справність тіла, виглядаючи на 70 років. Займався дослідами лічничої сили ріжних ростин і свою довговічність приписував уживанню невідомих ближче ліків.

СТЕНОГРАФІЯ ЗА ЧАСІВ ЦІЦЕРОНА.

Першу стенографічну систему винайшов, як відомо, невільник, опісля визволенець Ціцерона, Тіро, коло 50 літ перед Христом. Пізнаше мандрівки народів та система пропала. 1600 літ пізніше Брайт винайшов систему стенографії, якою написав цілу книжку. Цей унікат продано недавно на лїцитації за 500 фунтів стерлінгів.

ПРОТИ НЕЗАЛЕЖНОСТИ МАНДЖУРІЇ.

Підкомісія Ліґи Націй у справах Манджурії приняла звідомлення про становище в Манджурії й ухвалила просити Ліґу Націй не визнавати незалежности Манджурії. Разом з тим підкомісія радить Лізі Націй звернутися до всіх держав, членів Ліґи Націй, з тим, щоб вони не визнавали Манджурії як держави, не визнавали її грошей та не вступали в ніякі дипльоматичні чи консулярні зносини з нею. Крім того підкомісія радить Лізі Націй не приймати Манджурії до міжнародного почтового союза, та до телеграфічного й радійового союза. Таким способом Ліга Націй буде боротися проти незалежности Манджурії.

ПОВІСИВСЯ.

У Завадові біля Львова наймит Шмарик знайшов повішеного в стодолі свого господаря, Петра Лущинського. Відратувати його вже не міг. Причина: подружні непорозуміння.

ОБІКРАЛИ КООПЕРАТИВУ.

До кооперативи „Згода" в Демні Лісній, пов. Станиславів, вломилися злодії і вкрали ріжні товари, які сховали в черницькому лісі. Товари віднайдено.

ТЕПЛОВИЙ КАБЕЛЬ.

Кардіфське електричне товариство в Англії веде між хліборобами, огородниками та садівниками пропаганду за електрифікацію ґрунту для збільшення його родючости.

Інжинири товариства зладили спеціяльний „тепловий кабель". Його закладається у невеликій глибині і за шість годин він нагріває увесь шар землі, потрібний для розвитку й росту ростин. Нагрівання ґрунту при помочі електрики в багатьох випадках — особливо в огородництві — дає далеко кращі наслідки, ніж угноювання та вирощування по інспектах, а коштує без порівнання дешевше. „Термокультура" широко вживана в Скандинавії, де рільники в повоєнних роках переконалися про її корисність.

РОЗРУХИ НА УКРАЇНІ.

Голод регулярно викликує повстання у ріжних сторонах України. Так у квітні ц. р. робітники вибрали на публичних зборах делеґацію з завданням зажадати від уряду роздачі поживи. Коли членів делеґації арештовано, робітники покинули працю і демонстрували по дорогах, несучи таблиці з такими написами: „Пустіть наших товаришів, дайте нам хліба, досить нас годувати хлібом пятилітки".

Відділ ҐПУ розстрілив на місці більше ніж 100 осіб, а поранив 150. Крім того кількасот маніфестантів заарештовано і велику частину з них розстріляно. Та сама доля припала і делеґації робітників. Це сталося в Дніпропетровську (Катеринослав).

В околиці Звягеля на совітській Волині робітники колективного господарства „Жовтень" покинули працювати, не діставши ні грошей, ні поживи. ҐПУ розстріляло двох провідників, а інших заслало на Соловецькі острови.

Це приклади маркантні з багатьох, узяті з трагічних епізодів, що відбуваються що дня на Україні.

НЕ ВІРЯТЬ В УСПІХ ЕКОНОМІЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ.

Впливова французька преса висловлює думки, що лондонська економічна конференція не матиме успіху, коли на ній не буде вирішена справа репарацій, міжнародних воєнних боргів і стабілізація валюти ріжних держав.

МАВ ДОСИТЬ ЖИТТЯ.

В Ганьківцях, пов. Снятин, повісився на крайці у власній стайні господар Шпичка, що від довшого часу виявляв зневіру до життя. Сусіди боялися приступити до висільника і він висів довший час, аж прийшла поліція.

ПАМЯТНИК НАШИХ ЧАСІВ.

В містечку Фрайберґ у Саксонії вікрили надзвичайний памятник, що має увіковічнити важке положення німецького народу. На гранітовій підставі памятника зроблено напис: „Голод, нужда, незгода і смерть 1918—1933". Нижче видко напис: „Боже будь нам милостивий!"

КІНО І ДІТИ.

В Единбурґу (Англія) розписано серед шкільних дітей анкету на тему кіна. Анкета виявила, що хлопці ходять до кіна частіше ніж дівчата, та що діти з убогих дільниць бувають у кіні частіше ніж з дільниць богатих. Любовні фільми не мають успіху ані серед хлопців, ані серед дівчат. Хлопцям найбільше подобаються воєнні фільми і з життя сміливих людей, що шукають пригод, а дівчатам подобаються фільми з таємничими інтригами.

НАЩАДКИ ХРЕСТОНОСЦІВ.

У сирійській пустині жиє загадкове племя Солайбів, якого члени, на думку деяких дослідників, походять від лицарів-хрестоносців, котрі в середніх віках робили воєнні походи на Турків, щоби відібрати від них святу землю. Це зовсім можливе, бо вони русяві, з синіми очима та овальним обличем і не є магометанами. Сама їх назва „Солайб" означає „малий хрест". Від сусідніх арабських племен держаться дуже здалека, але ті, на диво, ніколи їх не зачіпають, а навпаки, відносяться до них зичливо і з пошаною. З цього виходить, що Солайби є чужинцями між Арабами і стоять під опікою їх святого права гостинности.

ПІМСТА ЖІНКИ.

В бюрі львівського рабина Ціфа при вул. Бляхарській Жидівка Глясманова обіляла лізолем лице свому першому чоловікови, кравцеви Сторекові, тому, що він тепер хотів узяти з нею судовий розвід.

7 І ПІВ РОКУ ЗА КРАДІЖ КУРОК.

Перед городським суддею у Винниках під Львовом станув 40-літній Микола Стецура з Клепарова, що добувся вночі до курника Антона Домарацького в Білці Шляхотській і вкрав 6 курок вартости 24 зол. З огляду на те, що Стецура був досі 17 разів караний за крадіж, суддя засудив його на 7 і пів року вязниці. Цей присуд викликав у правничих колах здивування, бо городський суддя може засудити рецидивіста найвище на 3 роки.

АНГЛІЙСЬКА ПРЕСА ДАЛІ ВИСТУПАЄ ЗА АВТОНОМІЮ ГАЛИЧИНИ

ЦЯ СПРАВА ВСЕ ЧАСТІШЕ ЗЯВЛЯЄТЬСЯ НА ШПАЛЬТАХ АНГЛІЙСЬКОЇ ПРЕСИ ТА ПРИТЯГАЄ УВАГУ ВСЕ БІЛЬШОГО ЧИСЛА ҐАЗЕТ.

ЛОНДОН (Англія). — Українське Бюро подає, що англійська преса щораз більше цікавиться справою автономії Східньої Галичини. В цій справі забирають голос чимраз більше ґазет, а особливо після заяви в парляменті сера Джана Саймона, міністра справ закордонних Британії, в справі становища британського уряду до автономії Галичини, ціла низка ґазет висловила свою опінію.

Крім майже всіх великих лондонських ґазет у цій справі забирали голос такі провінціяльні ґазети: „Глезґо Гералд" зі Шкотії, „Булетин енд Скатс Пікторіел" також зі Шкотії, „Нортерн Еко" з Дарлінґтону; „Нотінґем Джорнал" подав інтервю з полковником С. Малоном під заголовком „Національна боротьба в Галичині". Як звичайно, „Манчестер Ґардієн" подав багато про цю справу в своїх лондонських, манчестерських та валійських виданнях.

БОЛЬШЕВИЦЬКА СТАТИСТИКА БРЕХЛИВА.

ЛОНДОН (Англія). — Кореспондент ґазети „Манчестер Ґардієн" який щойно повернувся з Радянщини, написав до ґазети кілька статей про невідрадне становище на радянщині, а особливо на Україні. Він заявляє, що, порівнявши дійсність з большевицькими повідомленнями й цифрами, він набрав того переконання, що всі цифри, які подає радянська влада, є неточні й фальшиві. — (Укр. Бюро).

ПРОГРАМА ЛОНДОНСЬКОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ ВЖЕ ГОТОВА.

ЛОНДОН (Англія). — Українське Бюро подає, що програма лондонської світової економічної конференції вже зладжена. Конференція буде відкрита 12 червня промовою короля Юрія. Королівська промова буде передана радіом по цілому світі.

Одною з найважніших справ, яку має вирішити конференція, буде стабілізація валют та справа міжнародних боргів і міжнародньої торговлі.

БОЛЬШЕВИКИ ПРОТЕСТУЮТЬ ПЕРЕД ЯПОНЦЯМИ.

МОСКВА (СССР). — Радянський уряд передав японському послови Тамекічі рішучий протест проти того, що уряд Манджурії перервав сполуку Східньо-Китайської залізниці з радянськими залізницями. Як відомо, Манджурія перервала спочатку комунікацію цієї залізниці на стації Манчулі, а пізніше на стації Погранічная.

Манджурія свій поступок пояснює тим, що хоче недопустити, щоб Росія забирала на свою територію ваґони та поротяги Східньо-Китайської залізниці.

БОЛЬШЕВИКИ МАЮТЬ ВУГЛЕВИЙ ФРОНТ.

МОСКВА (СССР). — Останніми часами добування вугля дуже впало й відстало далеко від плянів пятилітки. Радянські заводи та залізниці з того приводу терплять. Особливо впала продуктивність Донецького басейну на Україні. Тому радянська влада оголосила декрет про мобілізацію всіх фаховців у справі добування вугля з тим, щоб якнайскорше післати їх на „вуглевий фронт".

Мобілізації підлягають усі інжинири, техніки та майнери, які тепер знаходяться без праці, або працюють в інших індустріях, чи в ріжних канцеляріях та підприємствах.

МУСОЛІНІ ВСЕ ЩЕ СПОДІВАЄТЬСЯ.

РИМ (Італія). — Мусоліні дуже незадоволений з того, що підписання пакту чотирох держав відрочено для „справлення текстів" почвірного договору. Він сподівається, що це порозуміння буде підписане, як тільки тексти будуть узгіднені й справлені.

Мусоліні тепер старається за всяку ціну підтримувати мир і спокій в Европі. Останніми часами він з воєнничого фашиста став апостолом ідеї мира й дружнього співжиття в Европі.

ГІТЛЕРІВЦІ ДАЛІ КРИЧАТЬ ПРО ПАНҐЕРМАНІЗМ.

БЕРЛІН (Німеччина). — На конґресі „Народньої Ліґи для Німців за межами Німеччини" Гітлер знову проголосив свою програму панґерманізму. Він говорив, що завданням націонал-соціялістів є обєднати ввесь німецький нарід в одній державі.

Ця заява звучить трохи дисонансом у той час, коли між Німеччиною й Австрією фактично замкнені кордони зпиводу ріжних непорозумінь, а особливо через боротьбу австрійського уряду з гітлеризмом.

РОЗБИВСЯ ПОТЯГ.

ПАРИЖ (Франція). — Потяг, що віз кілька тисяч людей на відпочинок над беріг моря, виколівся. Кілька ваґонів розбилися на тріски. 14 осіб згинули на місці, а 100 є тяжко покалічені.

"SVOBODA" (LIBERTY)
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.
Owned by the Ukrainian National Association, Inc.

Edited by Editorial Committee.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 30, 1911, under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 110 of the Act of October 3, 1917, authorized July 31, 1918.

SUBSCRIPTION RATES:		ПЕРЕДПЛАТА:	
Three cents a copy		Поодиноке число три центи.	
One year	$ 7.00	На рік	$ 7.00
Six months	$ 3.75	На пів року	$ 3.75
Three months	$ 2.00	На три місяці	$ 2.00
Foreign and Jersey City Rates:		В Джерзи Сіті і Заграницею:	
One year	$10.00	На рік	$10.00
Six months	$ 5.00	На пів року	$ 5.00
Three months	$ 2.75	На три місяці	$ 2.75

За оголошення редакція не відповідає.

За кожду зміну адреси платиться 10 центів.

З Канади належить посилати гроші лише на т. зв. Foreign Money Order.

Тел. „Свободи": Mongomery 5-0498. Тел. У. Н. Союза: Montgomery 5-1838.

Адреса: "SVOBODA", P. O. BOX 346, JERSEY CITY, N. J.

ГОЛОД НА БОГАТІЙ УКРАЇНІ

Свого часу „Манчестер Ґардієн", відомий на ввесь світ зі своїх зусиль подавати в кождій справі безсторонні донесення, помістив низку статей свого кореспондента, подорожуючого по „південній Росії", про економічний стан України. На основі власних спостережень кореспондент говорив тоді про страшний голод на Україні. Фактами з власної обсервації показував він на його розміри.

В якийсь час опісля у відповідь на цю статтю появилися в ґазеті заперечення. Звичайно ці заперечення подавали низку статистичних даних, які мали доказувати, що умовини сільського господарства на Україні під большевиками покращали, що господарка піднеслася, що площа під засівами й сума засіяного зерна зростає і таке інше.

Ці заперечення „Манчестер Ґардієн" подав у цілости, видно руководячися засадою: най буде вислухана й друга сторона. Вони були предложені й самому кореспондентови для відповіди, і десять днів пізніше „Манчестер Ґардієн" помістив лист до редакції від „кореспондента в південній Росії". Лист цей цікавий для всіх Українців, які інтересуються положенням на Україні.

Кореспондент розправляється наперед з розрахунками, поданими його опонентами. Він каже, що й він теж міг би, якби тільки хотів, цитувати цифри. Одначе він цього не робив, бо знає, що ці цифри фальшиві, а це він знає на основі власних спостережень на Україні й північному Кавказі, з розмов з селянами, міщанами й заграничними знавцями рільництва та з довгих подорожей по краю. Він далі каже дослівно так:

„В північному Кавказі й на Україні не можна хліба купити, хіба в місті. Селяни голодують, як ті, що жиють на колєктивних фармах, так і ті, що знайшлися поза ними. Худоби майже ніде не видно. Земля знаходиться в такому оплаканому стані, і всюди такий брак перевозових засобів, що вигляди цьогорічних жнив є справді дуже бідні".

Большевицькі оборонці, пише далі кореспондент, говорять про засівну площу та про скількість засіяного зерна, але й вони мусять признати, що навіть по містах за останніх девять місяців пайки хліба постійно зменшувалися, що вивіз зерна просто зійшов до зера та що селяни нині певно не їдять більше хліба, ніж вони їли два роки тому.

До такого стану догосподарилася богата Україна під владою большевицької Москви.

ЗІ СТАРОКРАЄВОЇ ПРЕСИ

УКРАЇНСЬКІ СОЦІЯЛІСТИ У ДВОХ ХВОСТАХ.

Тижневик „Наш клич" з 14. травня 1933 р. пише у статті „Першотравневе свято" ось що:

„Як це не смішно, але цього року український пролєтаріят з наших „соціялістичних" партій, ідучи в хвості ППС (Польської Партії Соціялістичної), святкував першотравневе свято під незвичайно „революційним" кличем: „Бойкотуймо львівське пиво!" Невжеж це клич українських працюючих мас узагалі, а зокрема пролетаріяту? Це клич реакційно-опортуністичного проводу збаламученого українського пролетаріяту та працюючих мас. Ці люди, що поставили вище від нації клясову солідарність в інтернаціональному маштабі, з природи річи мусіли докотитися до клича „Бойкотуймо львівське пиво", щоби в той спосіб заповнити якимись претекстами „клясової" боротьби всю порожнечу марксівської науки в нашім історичнім часі".

Далі обговорює стаття банкроцтво другого Інтернаціоналу та соціялістичних доґм і засад в Італії й у Німеччині. І авторови статті не байдуже, коли „цими фальшивими ідеями затуманюеться украгнську суспільність в імя приватних інтересів, амбіцій чи навіть шкідливих, хоч і „щирих", чиїхсь переконань".

Бо „не байдуже нам, коли український пролєтаріят, українські трудящі верстви, хочуть кинути до боротьби з львівськими броварами, щоби в цей спосіб затемнити перед ошуканими українськими працюючими верствами мету, що стоїть перед кождим Українцем. Таким намаганням треба протиставитися та рішучо й кожночасно поборювати".

Звертаючи український пролєтаріят на Західній Україні до боротьби за своє національне й соціяльне визволення зпід польського окупанта, автор статті обговорює ще положення українського пролєтаріяту. І там також упхали українському пролєтареви транспарент (таблицю) з кличем „боротьба з броварами", тільки цей клич звучить там дещо інакше, більш „революційно".

„Клич, що його ніс у СРСР першого травня на транспаренті український пролєтар, звучав „Геть з інтервенцією!" „Хай живе Союз Радянських Соціялістичних Республік!" і т. д. Український пролєтар, „як відсталий націонал", тягнувся тільки у хвості пролетаріяту „передової" московської нації".

Першотравневе свято, як українське свято, відсвяткує щойно „Україна, оздоровлена українським націоналізмом, разом з іншими тепер поневоленими народами, заваливши старі тюрми народів не внаслідок „інтервенції", але внаслідок революційного пожару поневолених націй. З цими націями плече об плече стане Україна проти своїх червоних визискувачів-гнобителів. І так, визбувшися буржуазних та большевицьких забобонів про Бог зна які „права людини" та „спільні інтереси працюючих мас" ріжних націй, поневолені нації скинуть зі себе ярмо не тільки економічно-політичного визиску, але й культурного та й узагалі духового, чим в першу чергу старається визискувач-нація роззброїти революційне напняття поневоленої нації, защіплюючи їй усякі універзалізми та інтернаціоналізми, байдуже, чи вони большевицькі, соціялістичні чи які інші".

ЯК ЗБЛИЗИТИ УКРАЇНЦІВ ДО ПОЛЯКІВ.

„Новий Час" з 18. травня подає виїмки зі статті польського публіциста Станислава Лося про „Українське питання в Польщі". Лось є того переконання, що про дійсну розвязку українсько - польського питання не може бути мови: „Це не є в людській силі. Доки істнуватимуть народи польський і український, доки вони сусідуватимуть зі собою, доти істнуватиме питання польсько - українських взаємин".

Та всеж таки можна, на думку Лося, змінити ті відносини на ліпше. Щоби це сталося, він пропонує ось які зміни з польського боку:

„Поляки не повинні Українців надмірно любити й не повинні їм обіцювати, що збудують їм колись українську державу над Збручем. Ті обітниці з неозначеним моментом виконання доводять Українців до білої пасії, що є зрозуміле, а крім того, якщо мова про „наших" Українців, себто про Українців галицьких, ті обітниці мають якнайгірші педаґоґічні наслідки. Галицькі Українці, як відомо, не люблячи Польщі, не люблять і всього, що від неї походить, навіть української держави. Дуже поважні українські публіцисти в дуже добрій вірі твердили, що коли в 1920 р. український нарід не видобув з себе усіх сил для збудування української держави, то тому, що Петлюра спровадив на поміч Поляків. Жертвуючи, непрошені, Українцям, що колись збудуємо їм українську державу, дражнимо деяких, деморалізуємо значно численніших. Українці — передовсім галицькі — це дуже недовірчива суспільність, а ця недовірчивість у відношенні до Поляків переходить іноді в хоробливі розміри. Коли Поляки, непрошені, обіцюють поміч при будові української держави, то Українці переважно не вірять у щирість тих обітниць, або розумують як один з отсих способів: 1) Поляки хочуть будувати українську державу, отже її істнування лежить в інтересі Польщі. Якщо так є, то Польща будуватиме її без огляду на наше відношення до того діла, отже не потребуємо їй у тому помагати; а коли Польща потребує нашої помочі, то ми поставимо наші умови. 2) Поляки хочуть будувати українську державу, отже видно, бачать у тому якийсь свій інтерес; але те, що є в інтересі Польщі, є погубне для України, отже ліпше, щоб української держави не було, ніж мала би вона повстати при помочі Польщі, або теж з якимись зобовязаннями у відношенні до Польщі".

З того Лось заключає таке: „Про українську державу хай думають передовсім Українці; українська держава є, а принайменше повинна бути потрібна, Українцям, і то потрібна безпосередньо, конечно, життєво". Але попри це Українці повинні погодитися з фактичним станом, себто з істнуванням польської держави, і намагатись уздоровити польсько-українські відносини у Варшаві, а не в Женеві, Лондоні чи Римі. Та, кінчить Лось свої поради, „я знаю, що таке твердження з моєї сторони не переконає нікого з галицьких Українців".

НА БІЖУЧІ ТЕМИ.

БОРОТЬБА ЗАСАД У БАНКОВІМ ДІЛІ.

Конґресове слідство над банковим домом Морґана й Ко. розкрило, що Морґан давав декому нагоду заробляти ґрубі гроші зовсім задурно.

Цього роду поступовання обороняють оборонці Морґана як оправдану практику, утверджену традицію, і зовсім законну. Мовляв, так банкірі й інші підприємці робили здавна, і таке поступовання не заборонене законами. І не повинно воно бути заборонене, додають, бо банкові діло в нас ведеться як приватне підприємство. Дорозумітися треба, що якби банкове діло велося як державне підприємство, тоді й зарядчики банків не мали би права давати позичок, ні робити подібних прислуг своїм приятелям.

Коли ближче приглянутися банковому ділу, то побачимо, що банк ніколи не орудує виключно своїми грішми, а правильно розжичує чужі гроші. Через те й суспільність мусить цікавитися тим, кому і як він розпозичає. Чи розпозичає на певні річи, чи на ризиковні, в яких гроші можуть легко пропасти. Чи позичає на річи корисні, чи на некорисні. Чи суспільности з того прийде пожиток, чи шкода. Чи позичає в краю, чи поза краєм. Коли банк не буде придержуватися таких правил, то він пошкодить суспільности і себе завалить.

БОРОТЬБА ЗАСАД У ДІЛІ ОБЕЗПЕЧЕННЯ.

Боротьба засад і змагань у цій справі зовсім подібна до боротьби засад у запомоговім товаристві. Часто стрічається членів і урядників, невироблених орґанізаційно, які домагаються приняття до орґанізації вже хорої людини. Часто вони домагаються виплачення посмертного по своїм кумі, котрий при вступі в орґанізацію обманув орґанізацію, представляючи себе фальшиво за здорового. Цього роду люди трактують орґанізацію як свою приватну власність; вони вважаються управненими робити в ній те, що їм подобається. Їх не обходить те, що правила орґанізації, на яких вона побудована, без якої вона мусить валитися, говорять інакше. Це не шкодить, кажуть вони, що мені одному зроблять виїмок. Вони не бачать, що як одному зробити виїмок, то треба зробити й другому, а тоді пропаде ціле діло.

КАМПАНІЯ ПРОТИ РЕКЕТІРСТВА.

Нарешті починається боротьба проти рекетірства. Замітно, що починає її не уряд, а приватні горожани, і то не старі, а молодь.

Минулої пятниці ввечір відбулися в Ню Йорку перші масові збори, які кидають визов рекетірам. Збори скликувала орґанізація, звана „Крусейдерс", котра думає розтягнути свою діяльність на цілі Злучені Держави.

Бесідники говорили багато про рекетірство в урядах. І нема тому що дивуватися: якби уряди дбали за закони, то рекетірств не було би.

Та чи вдасться ця робота, коли Американець так часто говорить загально про засади чесного урядування, але коли він поставлений перед клопотом з урядом, то ні хвилини не вагається вжити невластивих, „рекетірських" способів, щоби викрутитися з халепи?

ЧИ НЕ ЗДАЛОСЯБ ЩОСЬ ІНШОГО?

Одна церква в Бруклині, дільниці Ню Йорку, заповідає правильні богослуження кождої неділі зполудня для безробітних.

Це здається заведено згідно зі словами Христа: „Чоловік жиє не тільки хлібом, але і словом Божим".

Але чи не означають ці слова, що заки людині дати слово Боже, треба їй наперед дати хліба?

СВІТ СКЛАДАЄТЬСЯ З УСЯКИХ ЛЮДЕЙ.

Відомий американський письменник Теодор Драйзер написав повість „Одна американська траґедія", котрої ґоловні події оперті на справжніх фактах з життя. Герой повісти пробує оженитися з багатою дівчиною, а свою любку, котра має мати з ним дитину, пробує втопити. В останній хвилі йому забракло відваги на злочин, але дівчина всежтаки втопилась, і він іде на електричне крісло.

На Шрун Лейк, у стейті Ню Йорк, молодому мужеви і жінці перевернулася лодка, на котрій вони пливали по озері. Обоє держалися перевернено́ї лодки. Коли нарешті надплила друга лодка, яка могла забрати тільки одну людину, муж просив надпливаючого забрати вперше жінку. Ледви жінка дісталася в лодку, як її муж, вичерпаний із сил в холодній воді, пропав під водою.

Петерсен: Я продістався був трохи далі ніж ти. Раз я дістався був човном так далеко на північ, що я міг розпізнати північний бігун як чорну точку.

Ольсен: В котрім році було це?

Петерсен: У 1895.

Ольсен: Правду кажеш, що ти бачив чорну точку, одначе ця чорна точка то був я.

Гліб Лазаревський.

ГЕТЬМАНЩИНА

(Проф. Дмитро Дорошенко. Ілюстрована історія України 1917 — 1923 р.р.).

(16)

„Та, не вважаючи, — каже далі шановний автор, — на вплив протофісу й інших круґів, що орієнтувалися на відбудову єдиної Росії з тим, щоби на користь цієї відбудови Україна пожертвувала своєю самостійністю, перемогла течія національно-самостійницька, й 24 жовтня кабінет було остаточно зформовано на основі угоди з Національним Союзом; міністерські портфелі поділено так: голова ради міністрів — Лизогуб, міністер закордонних справ — Дорошенко, військовий — Рогоза, внутрішніх — Райнбот, фінансів — Ржепецький, ісповідань — Лотоцький, народньої освіти — Стебницький, земельних справ — Леонтович, продовольчих справ — Гербель, юстиції — Вязлов, торгу й промисловости — Мерінґ, шляхів — Бутенко, праці — Славінський, народнього здоровля — Любинський, державний контрольор — Петров, державний секретар — Завадський" (стор. 398).

Шановний автор дивується далі, що Національний Союз не взяв на себе відповідальности за діяльність нового кабінету й навіть обіцяв стояти до нього в опозиції (стор. 398).

Але в який же спосіб Національний Союз, що втілював у собі все національне, українське, міг підтримувати діяльність цього кабінету, коли „гетьман зупинився на думці ввести зпочатку до кабінету кілька окремих міністрів з національних кол, тим скріпити національний курс правительства й покласти початок порозумінню з національно настроєним українським громадянством". (Дм. Дорошенко: „Мої спомини", ч. III, стор. 76); коли до цього кабінету ввійшло лише 5 осіб, висунених від Національного Союза; коли на посаді міністра внутрішніх справ залишався товариш міністра внутрішніх справ з попереднього кабінету; коли пост міністра торгу й промисловости опосів кандидат протофісу, що орієнтувався, як каже сам шановний автор на стор. 398, на відбудову єдиної Росії; коли в кабінеті залишилися п. п. Гербель, Ржепецький, Завадський, які допіру прилюдно заманіфестували свою державну зраду й нічим цього не зріклися?

До речі, дуже жаль, що шановний автор не пояснює, в який спосіб у кабінеті, що ніби являв собою перемогу течії національного самостійництва (стор. 398), опинилися зазначені міністри зовсім протилежних переконань, чи таке вже гнучке сумління було в зазначених міністрів, чи член кадетської партії, п. Ржепецький, примушений був вийти з партії, зломавши своїм залишенням у новому кабінеті зазначену вище постанову партії з забороною вступати до кабінету, якщо кабінет не прилучиться до основних принципів записки десятьох; чи п. Ржепецький на свій страх визнав, що можна ще деякий час не дотримуватися політики „овертости"?

Це зовсім не був кабінет Національного Союза; це був компромісовий кабінет з явними ворогами української державности в свому складі.

І, може, навіть мали рацію ті представники Національного Союза, що, не задовольняючись цим компромісом, праґнули негайного, цілковитого розриву з урядом (стор. 399).

Шановний автор величезну вагу надає грамоті гетьмана з 22 жовтня 1918 року.

„Здійснення зазначених у грамоті реформ справді могло сконсолідувати Українську Державу, скріпити її й разом скріпити й повагу та авторітет гетьманської влади. Але цього останнього якраз і боялася певна частина української демократії, для якої влада була головним обєктом усіх змагань і заходів, для захоплення якої вона була готова йти через найглибші потрясення й руїни й не цуралася найкрайніших демаґоґічних заходів. Ось чому, одною рукою впроваджуючи до кабінету міністрів своїх кандидатів, керманичі Національного Союза другою рукою готовили загибіль гетьманського правління і створеного ладу, переговорюючи з ворогами Української Держави й орґанізуючи збройне повстання проти гетьмана", — так обурюється шановний автор на сторінці 402. Алеж забуває шановний автор додати, що зазначена грамота з обіцянками реформ була лише векслем на досить необмежений час і що людність, давно вже втративши віру в самі обіцянки, бачила на ділі зовсім протилежне.

І не цеї грамоти, що колись ще матиме наслідки, ніби боялися представники Національного Союза, які вже задовго чекали на зміну орієнтації гетьманського уряду, які всеж таки надіслали своїх представників до компромісового кабінету, — вони боялися тих позалаштункових переговорів гетьманських кол теж з ворогами Української Держави — угрупованнями суто російської орієнтації, і бажали ці люди одержати владу не для самої влади, а щоб змінити її на цілком національну, близьку, зрозумілу народови.

Шановний автор дуже незадоволений з представників Національного Союза, що вони не вірили гетьманови й уживали заходів, щоби не бути захопленими новою лінією політики цілком несподівано.

А невже краще булоб для України, для її самостійности, якби керманичі національного руху обидві свої руки віддали компромісовому гетьманському урядови, наївно заплющуючи на все очи, і друге „волім під царя восточного, православного" засталоб їх дійсно цілком непідготовленими?

Ні, хоч наша українська демократія, на жаль, майже ніколи не відзначалася пророчим ставленням до майбутнього, але в даному разі це був щасливий випадок. Сам же шановний автор, правда, занадто стисло, зазначує, що „політичні настрої ускладнювалися ще тим, що в Київі звели собі кубла представники ріжнородних російських партій і русофільських течій. І ті, й другі хотіли зробити Україну базою для повалення большевиків і відбудови єдиної неділимої Росії" (стор. 406).

Цілком отверто існували „Русскій Союз", „Совет Государственного Обединенія", „Національний Центр", „Союз Возрожденія Росіи", „Русь", „Наша Родина", „Монархическій Блок" тощо.

На терені України вербувалися кадри до російського „Особливого Корпусу", до суто монархічних: „Южной", „Северной" і „Астраханской" армії, до добровольчої армії, яка в свойому основному пляні розгортання російських узброєних сил ще на початку листопада зазначила, що „частини Росії", які заокупували Німці, є пляцдарм для наступу добровольчої армії до середини Росії, джерело для комплєктування тут частин добровольчої армії та район, що постачатиме ці військові частини („Архив русской революціи", т. XVI, стран. 235). Начеб і не існувала жадна Самостійна Українська Держава.

Герцоґ Ляйхтенберґ у своїх спогадах зазначує, що іноді навіть німецька влада арештувала офіцирів, які занадто отверто провадили в Київі аґітацію на користь добровольчої армії, але справа кінчалася тим, що через клопотання гетьмана заарештованих звільняли (стор. 168 його спогадів).

„Майже кожного дня, — каже він далі, — вантажні автомобілі везли з України ніби до Донського війська, а на самому ділі, на Кубань до добровольчої армії набої для гармат і рушниць" (тамже, стор. 174).

А тимчасом в українських частинах був брак набоїв.

„Київ за тих часів, в осени 1918 року, продовжував втягати в себе всю сіль російської буржуазії й інтеліґенції. Сюди потроха переїздили з Москви й окремі діячі й цілі орґанізації" (Денікін: „Очерки русской смуты", т. IV, стор. 184).

(Далі буде).

У товаристві.

До одного пана, що є барбером, прийшов на обід приятель і заслонює собі перед сорочки серветкою.

Господар забувся та питає: Стригти чи голити?

ГОЛОСИ ЧИТАЧІВ

FIGHT THE UNFAIR DISCRIMINATION.

The United States Senate is discussing the Nation Industrial Recovery Bill (H. R. 5755), which the House of Representatives has already passed with a great majority.

This bill appropriates $3,300,000,000 for public works. It provides that in the employment of labor on any project, preference shall be given to ex-service men with dependents; to citizens of the U. S. who are bona fide residents of the political subdivision or county in which the work is to be performed; and to citizens of the United States who are bona fide residents of the state, territory, or district in which the work is to be performed.

This discrimination will effect adversely six million foreign born people who have not obtained their U. S. citizenship. We have noticed that different legislatures are discriminating in a similar manner against those who have failed to obtain their citizenship.

Now, it seems that even if those people were the only ones at fault for it, they ought to be dealt with more fairness.

They pay the taxes the same as the citizens, though in many cases their earning capacity is much lower just because of their being newcomers.

A sound public policy would rather demand that, having been admitted to this country to permanent residence, they be entitled to employment and livelihood on the same footing as citizens.

Besides, have our legislative bodies taken step to make them citizens? Quite the countrary. They raised the naturalization fees to a rate that the average man cannot afford to set aside that much money and lets the matter run along to the future date when he will be fortunate enough to raise it.

Therefore, those organizations that are interested in the welfare of the foreign born, and the children of these people who are American citizens, should appeal to their representatives in Washington to withhold action on the descrimination of alien clause of this bill. Write now to the United States Senate:

Committee of the National Industrial Recovery Bill,
Washington, D. C.,

and ask the honorable chairman of the committee to appeal to the committee to withhold passing that clause. The bill is not fair. It is not expedient.

New levies are made to raise money in every city and state to meet unemployment relief which are costing tremendous sums. A bill with a clause of this type will not lift the local unemployment burden.

Katherine E. Kedrowsky.

ЛИСТУВАННЯ РЕДАКЦІЇ.

Канадієць іміґрант. — Вам треба краще запізнатися з громадою. Тоді Ваші помічення будуть конкретніші. Треба теж підписуватися своїм імям. Треба не тільки робити завваги, але треба теж уміти постояти за те, що проповідується.

П. С., Рачестер, Н. Й. — Як будуть добрі, помістимо, але пишіть на одній стороні паперу.

А. К., Алентавн, Па. — Про віче був уже обширний звіт, тому Ваші завваги треба скоротити.

ПОДЯКА.

Я, нижче підписана, складаю щиру подяку головному урядови У. Н. Союза за скоре виплачення мені посмертного по моїм мужу в сумі $750. Також дякую місцевим урядникам від. 349 У. Н. С. за їх труд. Бажаю У. Н. Союзові якнайкращого розвою. Хай ця моя подяка буде осторогою для цих, котрі ще не належать до У. Н. Союза, бо У. Н. Союз стає у великій помочі сиротам і вдовам.

Марія Куртяк.

З УКРАЇНСЬКОГО ЖИТТЯ В АМЕРИЦІ.

ШІКАГО, ІЛЛ.

В справі Українського Дня.

На своїм черговім засіданю дня 31. травня ц. р. Українська Виставова Корпорація прийшла до прелімінарного порозуміння з п. Я. Бабенком у справі його виступу на Солджерс Філд підчас Українського Дня на Виставі. Пан Бабенко вже має двацять пять дуже добре вишколених козаків до герцю. Однак через брак грошей він ще й досі порозпоряджає занадто малим числом коней. Завдяки прихильному рішенню недавньої конвенції У. Н. Союза, яка ухвалила 300 дол. допомоги на ціль відповідного зорганізування Школи Козацької Їзди, ж тепер діло піде скорше.

Про умову Корпорації з п. Авраменком наше громадянство вже поінформоване. Авраменко виведе 1,000 танцюристів у народних строях. Другою точкою програми буде виступ хорів. В цій справі вже запало порозуміння з Шікаговським Хором Бенецького і ведуться переговори з іншими українськими хорами, як також з п. Кошицем. Виступ Бабенка з його козаками і виступ Української Орхестри заповнять осталну частину програми. Програма буде тревати яких дві й пів години.

Експонати Союза Українок.

Подаємо теж до відома, що прибула до Шікаго п. Олена Добуш-Лотоцька — предсідателька Союза Українок Америки. Як відомо, Союз Українок закупив у краю, за свої гроші, велику скількість прегарних експонатів вартости $2,000. Ці експонати мають ілюструвати народне мистецтво ріжних частин України. Замовлені Союзом Українок експонати вже прибули до Шікаго і цими днями будуть розміщені в Українськім Павільоні на Виставі.

Експонати, закуплені Союзом Українок, складаються з вишивок, з предметів кераміки, килимів, різьби на дереві, шкіряних і мідяних виробів, моделів ляльок і, на цілий зріст, манекінів, убраних в народні строї. Колекція Союза Українок дуже прикрасить нашу Виставу і надасть їй більш систематичний характер.

НЮ ЙОРК, Н. Й.

Відозва до Чорноморських Січей.

Головна Управа Чорноморських Січей повідомляє січове членство і українське громадянство, що пороблено слідуючі кроки в справі реорганізації січової організації:

В пятницю, 19. травня, в льокалі 2. сотні в Джерзі Сіти відбулися збори Ради Старшин, на яких ухвалено перевести реорганізацію Січі.

За згодою п. ґенерала В. Сікевича ухвалено передати йому верховний Інспекторат над сотнями Чорноморських Січей. Ґенерал Сікевич займеться реорганізацією після принятих плянів, а то поділу січового членства на військові, спортоті і цивільні формації. Кожда з цих формацій буде мати свої питомі завдання, а всі разом мають змагати до поширення січової ідеї і січового руху серед українського громадянства.

На цих зборах ухвалено також заснувати при Чорноморських Січах Військову Школу, якої офіціяльне відкриття відбудеться в пятницю, 2. червня 1933 р., в год. 7.30 вечером, у січовім льокалі другої сотні. Школа буде провадженна під наглядом інспектора ген. Сікевича. Комендант школи ч. 1. буде назначений Інспекторатом.

Завданням цеї школи буде підготовка по змозі якнайбільшого числа військово-вправлених старшин і підстаршин, які потім мають повести цю роботу по українських громадах в Америці.

З огляду на повище сказане, є обовязком кождої сотні перевести в себе спис тих членів, що бажалиб стати учнями Військової Школи, і цей спис якнайскорше переслати головній управі на адресу 217 Іст 6-та вулиця, Ню Йорк.

Всі учні згаданої школи по зложеного іспиту одержать свідоцтва і номінацію державного значіння. Всі учін будуть умундуровані. Маємо дуже дешеву оферту европейської фабрики, яка доставить нам уніформи українського крою в сумі $12 за комплет, а ті, котрі не є в силі заплатити згори $12, зможуть сплатити трома ратами, значить по $4 на місяць. Одначе питання не в мундурах чи в школі, а в тім, що нам, Січовикам, треба створити мілітарну, здисциплінованy організацію, здібну до послуху і служби будучій українській державі.

Ми бажаємо мати в наших рядах усіх, котрі бажають бачити сильну січову організацію та вірять, що лише сильним боевим духом і з одним проводом зможемо вибороти вільність української нації. Ця справа не є лише наша січова, а справа нас усіх Українців. І щоб така організація була сильною і могла видати з себе будучих провідників української армії, мусить ціла еміграція обовязково її попирати і таку школу удержувати. Така школа буде початково фінансована січовими сотнями. Від громадянства бажаємо, щоби в цій справі забрало голос та піддержало також фінансово таку для нас усіх важну справу.

Будемо дуже осторожні, щоби в січову організацію не впихалися наші хаотики і руїнники, котрі думають лише говоренням і критикою будувати Україну. Хочемо мати слухняні січові сотні. Хто цього не бажає, хай виступить з січової організації, бо переведеться ґенеральна чистка по всіх сотнях. Хочемо **якости**, а не **маси в числі**. Хай наші сотні мають по 50 членів, але готових на все. Бо бути собі так для чести січовиком, це тільки морока та деморалізація в організації.

Щодо гетьманських Січей, з осідком в Шікаго, ми заявляємо, що не будемо їх поборювати, а навпаки, будемо їм помагати, якщо гетьманські Січі будуть підносити боевого духа української нації і творити військові формації без ставлення бувшого гетьмана П. Скоропадського на будучого голову української держави. Не знаємо, чи і хто буде гетьманом, але знаємо, що треба українського війська, щоби воно стало в обороні української держави.

Тому організуймо військову силу для України.

Ще раз заявляємо, що не мішаємося у релігійні справи і у діла істнуючих тепер заломогових організацій, і просимо провідників, якщо не хочуть помогти січовій організації, хай не шкодять її.

Просимо все українське духовенство зрозуміти, що наше членство є ріжних переконань релігійних; є в нас католики, православні й протестанти. Є у нас теж члени ріжних запомогових організацій. Січ хоче витворити лише січовий дух, послух і пошану і завести військову дисципліну при помочі загалу. Якщо ми всі себе так зрозуміємо, то побачимо вскорі сильну січову армію, яка буде гордістю нашої еміграції. А якщо ми цього не доконаємо, то знову готова застати нас нова світова заверуха непідготованими.

Тому взиваємо цілу еміграцію Америки і Канади, творити січові сотні, вступати в члени, і втягати молодь до Січи, а як доконаємо цього, тоді проголосимо **Січовий Здвиг**, не в сотках, а тисячах добре вишколених, уніформованих українських жовнярів, які будуть великою гордістю цілої нашої еміграції.

Про завдання і значіння Січи та військового вишколу не треба обширно говорити. Хід світових подій взагалі, а українських зокрема, наказує нам бути готовими на всякі можливости. Тому то сподіваємося, що до Школи Старшин і Підстаршин зголоситься споре число нашого членства і тих, які вступлять до січової організації, а яких радо повитаємо.

З січовим привітом

За Головну Управу Чорноморських Січей:

Е. Драгінда, от.;
Т. Рудий, писар.

БОФАЛО, Н. Й.

Свято Матери.

На Свято Матери відбувся в нас концерт дня 25 травня, заходами Сестрицтва св. Ольги і Союза Українок ч. 49. Це перший раз у Бофало жіноцтво, без ріжниці релігійних поглядів, вшанувало день Матери разом. На чолі обидвох цих жіночих організацій стоять: п. Е. Линська, предс. сестрицтва і п. М. Мусійчук, предс. Союза. Багато помогла в святі п. М. Бурштинська.

Програму свята-концерту приготовили: хор сестрицтва, школа православної громади і молодеча орхестра, все під упpавою о. С. Мусійчука. Свято відкрила предс. сестрицтва, а реферувала п. А. Качур, організаторка Союза. Хор співав „Кантату в честь Матерей" (о. С. М.) і ряд інших пісень. Шкільні діти співали і деклямували, а орхестра заграла вязанку пісень. Зі старших деклямували: пані Фаріон і Е. Линська. Дует: „Ні, мамо" і „Тихо Дунай" відспівали: п. Мирослава Мусійчук і Марія Кіналь. Акомпаніювала панночка Ірися Мусійчук.

Найголовнішою точкою програми був живий образ в 5 відслонах: „Доля української матери в неволі" (о. С. М.), в якім виступали пані: Ем. Линська, М. Кіналь, М. Шевчук, Т. Фаріон і Т. Шеремета. Присутним це свято припало до вподоби.

Присутний.

МІЛВОКІ, ВІС.

На допомогу Світовій Виставі.

Вже писалося в попередніх числах часописі „Свободи" про мілвоцьку допомогу Світовій Виставі в Шікаго, а тепер хочу пригадати, що ще далі мілвоцькі Українці допомогають Світовій Виставі. Більшість з жертводавців дали по другому разу, а тому, що вже довгий час не працюють, дехто з них позичає, а дає. Дають усі від щирости своєї і від гордости української, щоб при відкриттю Світової Вистави в Шікаґа підчас походу маяв і наш український синьожовтий прапор нарівні з чужими прапорами.

Дай Боже, щоб у скорому часі наш український синьожовтий прапор повівав по всій Великій Соборній Україні.

Жертвували на Світову Виставу слідуючі жертводавці: Ю. Сопит $2; В. Яремчук, П. Сенчишин, С. Ковтун, Анна Барильська по $1; Настя Барсук, Марійка Барсук, І. Паньків, В. Голдман по 50 ц.; М. Кудринський, І. Сенчишин по 25 ц. — Разом $8.50.

Теодор Барсук.

З ТЕАТРУ І МУЗИКИ.

ОПЕРА ПО ДЕШЕВІЙ ЦІНІ.

Нова Шікаговська Оперова Ко., під управою відомого Альфреда Сальмаджі, почала в суботу, 3. червня, ряд вистав по загально приступних цінах. Представлення будуть відбуватись у великій салі Гіподрому, на шестій вулиці, між 43. та 44. вулицею в Ню Йорку. Ціни виносять: 50 центів за орхестру, 35 центів за мезанін, а 25 центів за бальком.

Альфред Сальмаджі виставить низку відомих світових опер і дасть при тому рідкі сценічні ефекти з балетами, звірятами, тощо. Кождого дня буде два представлення, в неділю теж.

Найперше виставлять „Аіду", яка буде йти до 11. червня.

ПОВІДОМЛЕННЯ.

НЮ ЙОРК І ОКОЛИЦЯ.

Михайло Зощенко.

МОЛОДИЙ БОЛЬШЕВИЦЬКИЙ ПОЕТ У ПАСТЦІ

Один мій знайомий юнак, що є між іншим також поетом, був цього року за кордоном. Переїхав Італію та Німеччину, щоби зазнайомитися з буржуазною культурою. Чимало цікавого бачив.

— Так — каже — загальна кріза, безробіття, нерівности на кожному кроці. Продуктів і промтоварів (промислових виробів) дуже багато, одначе купити нема защо.

Між іншим вечеряв також з одною княжною. Сидів зі знайомим у ресторані. Знайомий повідає йому:

— Хочеш, для розмови покличу одну княжну. Справжню княжну, що має пять домів, хмародерів, винниці і т. д.

І пішов до телефону й скоро приходить така красуня, може з двацятьліття. Гарно зодягнена. Маніри. Так недбало висловлюється. Три хусточки. Черевички...

Замовляє собі котлет і в розмові повідає:

— Знаєте, я тиждень уже не їла мяса.

Поет трохи по французьки та по російськи відповідає їй, мовляв, будь ласка, маєте а ля мезон стільки домів; мовляв, балакаєте, жартуєте собі?

— Вже пів року, каже вона, комірники в тих домах не платять комірного. Горожани не мають грошей.

Цей невеликий фактик я розповів лише так, загалом. Щоби розігнатися. Це, як то кажуть, додаток. Оповідання само зачнеться щойно тепер.

Так бачите, мій знайомий поет дуже між іншим хвалив европейську чистоту й культурність. Передовсім — повідає — в Німеччині, наслідком такої загальної кризі, видно подиву гідну, казочну чистоту. Вулиці вони, чорти, миляною піною миють. Сходи шурують що ранку. Котам не позволяють бути на сходах, як у нас. Пані водять своїх котів на шнурочках на прохід. Усеб лискучо чисте. Навіть такі підрядні місця, як вихрдок, і ці світяться зразково. Зайти там приємно й воно не вражає людської гідности.

Він зайшов, між іншим, до одного такого підрядного підприємства. Просто так на сміх.

Виявляється, що гей! То вам, каже; просто зітхне чоловік із одушевлення та подиву. Чарівна чистота, блискучі стіни, на поличці фіялки стоять. Відійти просто не хочеться.

Що це, думає собі, за чорт. Наша країна поступова, одначе щодо чистоти ми ще дуже позаду. Ні, думає собі, вернуся до Москви, буду писати та переконувати й Німеччину ставити за примір. Самособою, в нас багато дітей поводиться облудно в тих справах. Їм, знаєте, не хочеться писати й читати про такі низькі справи. Одначе я, думає собі, переможу цю недбалість. Вернуся та напишу поезію, мовляв, бруд і непорядок. Тимбільше, що в нас тепер кампанія чистоти.

І так наш поет сидить за зачиненими дверима, думає, любується фіялками та мріє, якою то поезією загреміть. Вкінці йому приходять рими й вірші. Щось такого:

І в цьому куточку є теж
[хвилька мила,
Ба і фіялки розцвітають тут,
Відай нашим краєм йшла
[Атилі сила,
Що всюди в усьому у нас
[видно бруд.

А потім, підспівуючи собі останній німецький факстратик „Авф Відерзеген, Мадам", хоче вийти на вулицю. Хоче відчинити двері, одначе бачить двері не відчиняються. Шарпнув кілька разів клямкою — ні. Притиснув ліктем — ні, не відчиняються. В першій хвилині навіть трохи здригнувся. Диви, думає собі, я попався в пастку. Потім вдарився по чолі. А то з мене дурень, думає собі, забув, де я — в капіталістичному світі. Тут у них що крок фенїґи плати. Певно, думає собі, треба їм кинути грошик, а тоді двері відчиняться. Механіка. Чорти. Опирі. Шкіру здірують. Слава Богу, думає собі, маю в кишені якісь дрібні. А то я мався би, без тих дрібних!

Виймає з кишені гроші. Викуплюся, думає собі, в тих капіталістичних щук. Дивлюся, де то встромити би одну-дві монети. Одначе — бачу, нема де. Ніде ніякої скриньки або отвору. Напис якийсь тут є, одначе ніякої цифри на ньому. І як вкидати тай скільки вкидати — невідомо.

Тут наш знайомий вже направду злякався. Став легенько стукати. Ніхто не приходить. Став копати в двері. Чує — люди збігаються. Приходять Німці. Щось балакають по свому.

Поет повідає:

— Пустіть мене на волю. Будьте такі добрі.

Німці щось там шушукають, та, як видно, не розуміють усеї тої ситуації.

Поет каже:

— Ґеноссе, Ґеноссе, дер Тір (товаришу, двері), наволоч, не відчиняється! Пустіть мене, прошу вас, на волю. Дві години тут сиджу.

Німці питаються:

— Шпрехен зі дойтш? (Чи говорите по німецьки?)

Тут поет починає просто жалісно просити:

— Дер Тір, каже, дер Тір відчиніть.

Нараз за дверима відзивається російський голос:

— Ви, повідає, що там? Дверей, щож не можете відчинити?

— Та так, каже — дві години товчу. Я попався в пастку.

Російський голос відповідає:

— Вони тут мають механічні двері. Ви, каже, напевно забули машинку стягнути. Спустіть воду, а тоді двері вам самі відчиняться. Вони це так достепно зробили для забудькуватих людей.

Поет зробив, як йому порадили, й нараз, наче в казці, двері відчиняються. А поет, заточуючись, виходить на вулицю серед легкого сміху та німецьких перешіптувань.

Мій знайомий підніс ковнірину сурдута тай скоренько побіг до виходу. Там його прислуга обчистила мітолкою, витягла з нього якісь гроші тай пустила додому.

Щойно на вулиці мій знайомий відітхнув собі й успокоївся.

Ага, думає собі, то це вона, ця вихвалювана німецька чистота, — не є так сама від себе, То Німці придумують такі ріжні хитрощі, щоби піддержувати культуру. Колиб так у нас щось такого зробили!

Потім мій знайомий вспокоївся та, підспівуючи собі „Авф Відерзеген, Мадам", пішов на виставу, начеб нічого не сталося.

У фотографа.

Фотограф: Прошу вас, пане, примкніть трохи уста. Кліша широка всього девять цалів.

Зле зрозумів.

Лікар (до хорого): Насамперед скажіть мені, що ви пете?

Хорий: Скляночку коняку, коли можна просити, пане докторе.

PRESS REPORTS ON UKRAINE AND UKRAINIANS.

UKRAINIANS TO HONOR SOLDIERS MEMORIAL DAY.

The Ukrainian Parish of S. S. Peter and Paul of Carnegie will pay tribute to its dead soldiers Decoration Day.

The organizations who will take part in this celebration are as follows: brotherhoods, S. S. Peter and Paul, St. George, St. John the Baptist; sisterhoods, St. Anna, St. Lubow; societies, Sitch of U. N. A., Sitch of Bohdan Chmelnitsky, Taras Shevchenko, Girls Society of St. Olga, Young Society of S. S. Peter and Paul; clubs, Ukrainian American Citizens Club, Ukrainian American Boy Club.

The children of the S. S. Peter and Paul Parochial school will also take part.

The parade will form at 9 o'clock in front of the S. S. Peter and Paul church on Jane street and will move down Jane street to Mary avenue, to East Main Street, to Washington Avenue and on to the cemetery, where holy mass will be served in honor of the dead soldiers, by Rev. M. Kucher. The choir "Boyan" under the direction of Prof. J. Bukata will sing.

After the services the parade will return to the parochial hall on Jane street, where Attorney Basil Onyshkow will speak on "Merits of Our Dead Soldiers."

The Ingram Firemen's band under the direction of George C. Held and and consisting of 46 pieces will furnish the music.

(Carnegie Union, Thursday, May 25, 1933).

—o—

CARNEGIE, PA.

Ukrainian Parade Memorial Day Beautiful Sight

As announced last week, the Ukrainian Parish of SS. Peter and Paul of Carnegie paraded to their cemetery. The lineup consisted of over 1,000 persons.

The parade was a beautiful sight, formed with the church committee heading the parade and the flags and banners of all the brotherhoods, sisterhoods, societies and clubs carried behind. Following these the Holy Cross was carried, the church banner and the priest marched with his church assistants. Next came the school children, each wearing a cognizance of yellow and blue, and carrying a flag. Each child appeared in white. Following, marched the girls' society of St. Olga. Each girl wore a ribbon of yellow and blue. Next appeared a very colorful sight, the Ukrainian Ballet School of Carnegie. Each dancer wore the native costumes. They were led by four Cossacks, who carried swords.

The Uke's Club and the Ukrainian-American Boys' Club followed by the sisterhoods, who appeared in white uniforms and blue and yellow caps. These were followed by members of all the society, brotherhoods and clubs.

The parade was escorted by motorcycle patrolman Chas. Skirpan, and was led by the Ingram Firemen's Band.

At the cemetery taps were sounded, then Rev. M. Kucher began Holy Mass. The choir "Boyan" sang under the direction of Prof. J. Bukata. After the gospel was read, Rev. Kucher gave a sermon, "Martyr Heroes Who Died for Freedom and Fatherland."

After the services were completed, the parade returned in the same formation to the SS. Peter and Paul church on Jane street, where Father Kucher thanked each and everyone for their participation.

At 2 o'clock Attorney Basil Onyshkow gave a very interesting talk on the originality of Memorial Day at the Parish Hall. Mrs. J. Kucher sang a solo in honor of war heroes, entitled, "Fell a soldier by the Forest."

By thus celebrating Memorial Day the Ukrainian people of Carnegie showed a spirit of loyalty, discipline and peace.

(The Carnegie Signal-Item, Thursday, June 1, 1933).

МУСОЛІНІ ПИШЕ НОВУ ПЕСУ.

Мусоліні є не лише політиком, але й письменником. Ще перед війною працював у журналістиці. Тоді написав повість „Кардиналова любовниця". Тепер віденський театр дає його пєсу „Сто днів".

Італійські часописи повідомляють, що тепер Мусоліні пише нову песу про Юлія Цезаря. Культ Цезаря в Італії все більший. Італійці досі приймали головні книжки про того славного римського диктатора (жив від 100-го до 44-го року перед Хр.) від Німців. Тепер Беніто Мусоліні постановив віддячитися Німцям і написати драму про Юлія Цезаря, в якій ролю диктатора гратиме славний німецький артист Вернер Кравз. Мусоліні приняв Кравза в Римі в Паляцо Венеція на довшій розмові. Кравз між іншим сказав тоді Мусолінієму: „Екселенціє, ви одинокий лев, який у цивілізованому світі сміє завдяки своїй силі свобідно вганяти". А Мусоліні вписав Кравзови в книжці яку йому дав на спомин: „Вернерови Кравзови, володареви сцени, від серця Беніто Мусоліні".

—o—

МІТИНГИ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗА

НЮ ЙОРК, Н. Й. Відділ 204 повідомляє своїх членів, що збори відбудуться в четвер, 8 червня, в годині 8-ій ввечір, в салі Укр. Прав. Парохії, 334 Іст 14 вул. На порядку нарад зборів є важні справи, як також делеґат, гр. Дмитро Галичин, здасть звіт з 18 головної конвенції, тому присутність на зборах всіх членів відділу є конечна. — Близнак, секр.

РОЧЕСТЕР, Н. Й. Тов. Вільні Козаки, від. 316, повідомляє своїх членів, що піврічні збори відбудуться в четвер, 8 червня, точно в годині 8-мій ввечір. Проситься всіх членів явитись на отсі збори, бо є деякі справи до полагодження. Довгуючі члени зволять сего місяця вирівнати свій довг, бо контрольна комісія забере книжки до обрахунку. Суспендовані члени постарайтесь сего місяця заплатити свій довг, то будете приняті наново до товариства і У. Н. Союза. Хтоб з членів ще хотів виміняти стару грамоту на нову, то прошу принести стару грамоту на збори. На сих зборах вибереться комітет до пікніку, котрий відбудеться 25 червня. — В. Гурянський, секр.

АЙРОНДЕКВІТ, Н. Й. Тов. ім. Тараса Шевченка, від. 289, повідомляє всіх своїх членів, що піврічні збори відбудуться в пятницю, 9 червня, в годині 7.30 ввечір, в домі де звичайно. Проситься членів прибути на означений час, бо маємо важні справи до полагодження, як також справоздання делеґата з конвенції. овгуючих членів проситься вирівнати свої залеґлости. — Микола Головка, секр.

ЕЛІЗАБЕТ, Н. ДЖ. Тов. Запорозька Січ, від. 234, повідомляє всіх своїх членів місцевих і позамісцевих, що місячний мітинґ відбудеться в пятницю, 9-го червня, в годині 7-мій ввечір, в гали У. Н. Дому, 214 Фултон ул. На цім мітинґу будуть важні справи, а також справоздання делеґата з конвенції, тому проситься всіх членів прибути на означений час. Пригадується довгуючим членам вирівнати свої залеґлости, бо в противнім разі поступиться після статута У. Н. С. і ухвал Товариства. — І. Генеґа, предс.; М. Генеґа, кас.; К. Пілат, секр.

ДЕСЛОДЖ, МО. Бр. св. О. Николая, від. 225, повідомляє всіх своїх членів, що мітинґ піврічний відбудеться 11 червня, в парохіяльній гали, зараз по Сл. Божій. Проситься членів явитись на цей мітинґ, бо є важні справи до полагодження. Напоминається довгуючих членів вирівнати свої вкладки. Не явившийся на цей мітинґ член підлягає карі 50 ц., а урядник 1 дол. — Ф. Комар, секр.

СТ. ЛУІС, МО. Жін. Тов. Любов, від. 373, повідомляє своїх члениць, що піврічний мітинґ відбудеться в суботу, 10 червня, в годині 7-мій вечір, в У. Н. Домі, 1523 Гікори ул. Буде справоздання контролі за пів року. Котра з члениць не прийде, то заплатить кару 50 ц., а урядничка 1 дол. — Параня Щупляк, голова; Розалія Кокоруда, скарб.; Анна Громоцька, писарка.

ДІТРОЙТ, МІШ. Тов. ім. Івана Франка, від. 146, повідомляє, що збори відбудуться в неділю, 11 червня, в Укр. Школі, 12304 Мекий ул. Просимо всіх членів прибути на збори, бо буде звіт делеґата з конвенції та інші важні справи. Збори зачнуться точно в годині 1-ій пополудни. — Д. Андрушків, секр.

ГЕМТРЕМК, МІШ. Тов. ім. Маркіяна Шашкевича, від. 94, повідомляє своїх членів, що місячні збори відбудуться в неділю, 11 червня, в годині 1-ій пополудни, в гали Укр. Хати, 2240 Грейлінґ ул. Кождий член і члениця обовязково повинні явитись на цих зборах, бо є дуже важні справи до порішення. Рівнож наш делеґат, Іван Заблоцький, здасть справоздання з конвенції У. Н. Союза. Тож хто не бажає бути затягненим на лісту тих членів, що зовсім не інтересуються своєю організацією, нехай прийде на цей мітинґ. — М. Кулинич, секр.

РАНКІН, ПА. Бр. св. Григорія, від. 24, повідомляє своїх місцевих і позамісцевих членів, що піврічний мітинґ відбудеться 11 червня, під ч. 323 — 2-го вул. Проситься прибути як найчисленніше, бо є важні справи до полагодження. Також почуємо справоздання від делеґата з 18 конвенції У. Н. Союза. Довгуючих напоминається вирівнати свої залеглости, бо в противнім разі будуть суспендовані. — М. Ленінський, предс.; Антін Круль, кас.; Микола Щур, секр.

КЕНТОН, О. Тов. ім. Тараса Шевченка, від. 115, повідомляє своїх членів, що звичайний мітинґ відбудеться 11 червня, в годині 1-ій пополудни, в домі секретаря, 1825. Проситься членів прийти на мітинґ, і сплачувати свій довг. — Іван Скубяк, рек. секр.

ШІКАҐО, ІЛЛ. Бр. св. Ап. Петра і Павла, від. 220, повідомляє всіх місцевих і позамісцевих членів і члениць, що піврічний мітинґ відбудеться в суботу, 10 червня, в годині 7-мій ввечір. Проситься всіх членів прибути на час, бо є важні справи до полагодження, як також буде справоздання уряду і контр. комісії за пів року і справоздання делеґата з конвенції У. Н. Союза. Довгуючі члени зволять вирівнати свої залеглі місячні вкладки, бо в противнім разі поступиться з ними після статута. — В. Ковалик, предс.; Гр. Гарасим, секр.; В. Саган, кас.

ВЕСТ НЮТОН, ПА. Бр. св. О. Николая, відділ 255, повідомляє всіх своїх місцевих і позамісцевих членів, що піврічний мітинґ відбудеться 11 червня, в домі члена Білака на Ватер ул., в годині 1-ій пополудни. На цей мітинґ проситься всіх членів явитись, бо є дуже важні справи до полагодження, а довгуючих проситься вирівнати свій довг, бо в противнім разі будуть суспендовані. — Іван Жидик, голова; Гриць Ковальчак, скарб.; Василь Шищук, писар.

МІКІСПОРТ, ПА. Тов. Запорозька Січ, від. 132, повідомляє, що місячні збори відбудуться в неділю, 11 червня, в годині 12.30 в полудне. Проситься усіх місцевих і близько позамісцевих членів прийти на збори і послухати справоздання делеґата з конвенції. Кождий член нехай старається платити свою вкладку, бо каса відділова порожна, тому не можна за нікого платити з каси відділу. — Гр. Куніцький, предс.; П. Гальма, рек. писар.

—o—

КЛІВЛЕНД, О. Бр. св. Петра і Павла, від. 102, повідомляє всіх своїх членів, що мітинґ, котрий має відбутись 10 червня, відкладається на 18 червня з причини що пікнік нашого братства відбудеться 11-го червня. Тож проситься всіх членів прийти на мітинґ 18 червня і вислухати справоздання делеґата з конвенції, У. Н. Союза. — Микола Бусько, секр.

БРІДЖПОРТ, ПА. Бр. св. Петра і Павла, від. 383, повідомляє своїх місцевих і позамісцевих членів, що мітинґ відбудеться в неділю, 11 червня, в годині 2-ій пополудни, в гали парохіяльній. Хто з членів бажавби виміняти стару грамоту, то проситься принести її на мітинґ. Довгуючі члени нехай стараються сплатити довги. Повідомляється членів від. 15, що відділи зістали злучені в одий і проситься контрольорів від. 15 і від 383 сконтролювати книжки і здати звіт на мітинґу. Члени 15 відділу, коли жадають ближчих пояснень, то порситься писати до секретаря від. 383: Joseph Mutz, 664 Bush St., Bridgeport, Pa. — Іван Груджінський, предс.; Гнат Шибал, кас.; Йосиф Муц, секр.

РОВЕЙ, Н. ДЖ. Тов. Згода, від. 294, повідомляє усіх своїх членів, що місячний мітинґ відбудеться в суботу, 10 червня, в годині 8 вечір, в гали де звичайно. Повинністю є кождого члена бути присутним на цих зборах, бо буде справоздання делеґата з 18 конвенції У. Н. Союза. Котрі члени ще не виміняли своїх грамот, а бажають виміняти, нехай принесуть старі грамоти на мітинґ. Довжних членів проситься вирівнати свої залеглости, щоби не наразитися на суспенду. — Н. Моссора, секр.

ГУДСОН, Н. Й. Бр. св. Йосафата, від. 273, повідомляє всіх своїх членів і члениць, ощ піврічний мітинґ відбудеться в неділю, 11 червня, зараз по Сл. Божій, в гали парафіяльній. Проситься кождого члена прийти на мітинґ на означений час, бо маємо важні справи до полагодження як справа пікніку. Також делеґат здасть звіт з 18 конвенції У. Н. Союза. Напоминається довгуючих членів вирівнати свої залеглости, бо відділова каса далі не буде за них платити, а довгуючих суспендується. Не явившийся на цей мітинґ член може бути покараний після статута. — Мих. Лібрук, предс.; Юстина Федик, кас.; Павло Маряк, секр.

ОЗОН ПАРК, Н. Й. Тов. Вільна Україна, від. 200, повідомляє місцевих і позамісцевих членів, що піврічні збори відбудуться в суботу, 10 червня, в годині 6.30 ввечір, в гали де звичайно. Маємо багато справ до ішення. Також делеґат здасть звіт з конвенції У. Н. Союза. Кождого члена присутність обовязкова. Не присутний підлягає карі після статута. — К.

ВЕСТ ФІЛАДЕЛЬФІЯ, ПА. Відділ 62 повідомляє всіх місцевих і позамісцевих членів і члениць, що звичайні збори відбудуться 10 червня, в годині 7-мій ввечір, під ч. 6035 Елмвуд Еве. Проситься кождого члена явитись конечно, бо є важні справи до полагодження. Довгуючі члени зволять змінити свої грамоти і вирівнати свої вкладки, як також і за дітей. Ті члени, котрі взяли позичку, а не лишили в Тов. касі своїх вкладок, мусять знати, що Тов. каса за них посилати вкладок не буде, а тих членів суспендується. — Андрій Мацькевич, предс.; Петро Травка, кас.; Мих. Черкас, секр.

БРІДЖПОРТ, КОНН. Тов. Українська Січ, від. 59, повідомляє своїх членів і члениць, що місячні збори відбудуться в суботу, 10 червня, годині 7.30 ввечір, в гали церковній. Проситься членів прибути на означений час. Делеґат здасть справоздання з конвенції. Пригадується довгуючим членам, щоби вирівнали свої довги. Проситься членів вкладки платити на час, котрі члени вкладок не донесуть до двацятого кождого місяця, будуть суспендовані. Члени позамісцеві мусять вкладки присилати до секретаря, як не хотять бути суспендовані. — Іван Глива, секр., 227 Reed St., Stratford, Conn.

ФІЛАДЕЛФІЯ, ПА. Повідомляється членів Бр. св. Василія, від. 339, що піврічний мітинґ відбудеться в неділю, 11 червня, в годині 1-ій пополудни, в Домі Укр. Громади, 3322 Н. Лавренс ул. На тім мітинґу буде звіт з 6-місячного діловодства і звіт делеґата з конвенції У. Н. Союза, тому проситься кождого члена і членицю конечно прибути. Хто не прибуде на цей мітинґ заплатить 2 дол. кари. Хто з членів має діти, котрі покінчили 18 літ життя, нехай перепише їх до дорослих членів. Хто бажає змінити свою грамоту, нехай принесе з собою на мітинґ свою стару грамоту. Довгуючі члени, коли не вирівнають своїх залеглостий на тім мітинґу, будуть суспендовані. — І. Сорока, предс.; І. Сорока, кас.; Ол. Будай, секр.

СТЕПЛЕТОН, Н. Й. Бр. св. Арх. Михаїла, від. 211, повідомляє всіх своїх членів, що піврічний мітинґ відбудеться в суботу, 10 червня, в гали Нар. Дому, 35 Варен ул., точно в год. 7-мій ввечір. Проситься всіх членів прибути на означений час, бо є важні справи. Буде справоздання уряду, надзерателів хорих, контрольної комісії, вибір касієра і справоздання делеґата з конвенції У. Н. Союза. Буде виміна старих грамот і приниманя членів і дітей без оплату вступного. Не явившийся член або урядник підлягає карі після статута. — Д. Фостик, секр.

ЗІ СПОРТУ.

AMBRIDGE, PA.

Ukrainian Scouts of Ambridge, Pa.

On Tuesday, May 16, the young people of the Ukrainian Orthodox Church of Ambridge held their meeting for the purpose of reorganizing. Old members were re-entered on the roll and new members were welcomed into our fellowship.

Rev. Omelan Mycyk acted as temporary chairman and conducted the election of officers which were as follows: Scout Master—John Gos; Vice President—Sophie Fuke; Secretary—Christine Zazwirsky; Treasurer—Anthony Yavorski,

We selected blue and yellow for our colors and "Ready for Everything" for our motto.

This was followed by planning our summer's program. A number of interesting suggestions were made. It was proposed that we have a picnic as a means of making enough money to purchase our scout uniforms. It was decided that we would organize mushball teams for both boys and girls, also that we will have camping parties later in the season.

After the business meeting we were divided into groups and selected officers for each group. We then indulged in a number of physical exercises after which we played a variety of games.

We are finding our meetings so enjoyable that we would like for the boys and girls of other churches to organize. We shall be glad to exchange ideas so that we may all have the best time possible.

Christine Zazwirsky,
Sophie Fuke.

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

ТАРЗАН У СЕРЦІ ЗЕМЛІ.

(58)

Ведмідь гнався за Тарзаном по пятах і майже здігнав його, коли Тарзан закинув свою линву за ґранітову скелю. Тарзан швиденько видрапався ◌гору, а ведмідь сів біля линви внизу. Та тут сталася несподівана пригода. Ґранітовий відступ був такий гострий, що він, як ножем, перетяв линву. Тарзан з кавалком линви в руках, бухнув на спину ведмедя. Ведмідь не надіявся такої несподіванки й ошалів відразу, але тут же опамятався й готовий був вдарити лабою Тарзана.

Тарзан також не гаяв часу, а зручно ухилився від удару ведмедя й схопив його ззаду за карк. Почалася завзята боротьба на вузькій скелі, під якою було провалля незмірної глибини. Ведмідь мотався на всі сторони, стараючися скинути зі спини несподіваного для нього ворога, а Тарзан дістав ізза пояса ніж і старався ним улучити в серце звіря. Отака боротьба тревала кілька хвилин. Ведмідь і Тарзан могли злетіти разом у провалля.

Ведмідь почав голосно ревіти, а його голос розлягався далеко по пустинних горах. Хлопя стояло осторонь і зі страхом приглядалося невиданій для нього боротьбі людини зі звірем. Від цього рішалася доля і того хлопця. Коли би переміг ведмідь, то це булаб смерть і йому. Нарешті Тарзан випустив з рук ведмедя, щоб ліпше дістати його ножем зпереду, коли звір на нього піде. Та поранений ведмідь уже не думав нападати, а швиденько подався геть по камінній стежці.

Зібравши свою линву й звязавши її докупи, Тарзан подався за своїм луком та стрілами. Та тут він побачив, що хлопчина, якому він уратував життя, несе йому його лук і стріли. Видно було, що хлопець нерішучо підходив до Тарзана, бо подібної людини він ніколи ще не бачив. Тарзан почав усміхатися своєю приємно заспокоюючою усмішкою, а потім звернувся до нього зі словами: „Я Тарзан з малп. Я твій приятель і не прийшов сюди вбивати!"